NORAKSTS
Lieta Nr. A 420442711
A-01479-12/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 17.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotam pārstāvim *M.M.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Apsardze Rīga" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 14.janvāra lēmuma Nr.22.4.6/2677 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvalde, veicot sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Apsardze Rīga" (turpmāk – pieteicēja) datu atbilstības pārbaudi par 2009.gada jūniju-decembri un 2010.gada janvāri, februāri, konstatēja neatbilstības starp nodokļa maksātāja minēto periodu pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) deklarācijās deklarēto un nodokļu administrācijas rīcībā esošo informāciju.

Ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes direktores 2010.gada 2.novembra sākotnējo lēmumu Nr.23.20.3/67017 pieteicējai papildu nomaksai budžetā aprēķināts PVN 30583,56 lati un nokavējuma nauda 5278,02 lati.

Pieteicēja sākotnējo lēmumu apstrīdēja VID ģenerāldirektoram, kas 2011.gada 14.janvārī, izskatot sūdzību, ar lēmumu Nr.22.4.6/2677 (turpmāk – Lēmums) nolēma atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt.

Pieteicēja uzskata, ka VID pilnībā nav izvērtējis pieteicējas */amats/ K.Ņ.* paskaidrojumu. Pieteicējas ieskatā, darījumu faktisko esamību apliecina pieteicējas VID iesniegtais notariāli apstiprinātais sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) *„/Nosaukums/"* amatpersonas *R.M.* paskaidrojums, ar kuru *R.M.* apliecina pieteicējas un SIA *„/Nosaukums/"* darījumu faktisko esamību.

Turklāt pieteicēja pirms Lēmuma pieņemšanas nevarēja iepazīties ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem. Tādējādi nav ievērotas Administratīvā procesa likumā noteiktās administratīvā akta adresāta tiesības iepazīties ar visiem lietas materiāliem un tas uzskatāms par būtisku procesuālu pārkāpumu.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 14.martā saņemtajos rakstveida paskaidrojumos VID pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

VID uzskata, ka pieteicēja nav iesniegusi nekādus pierādījumus savu argumentu pamatošanai.

[4] Uz tiesas sēdi pieteicējas pārstāvis nebija ieradies. Administratīvajā rajona tiesā 2012.gada 1.februārī saņemts pieteicējas iesniegums, kurā norādīts, ka pieteicējas pilnvarotais pārstāvis uz tiesas sēdi nevarēs ierasties darba nespējas dēļ, tādējādi lūdz atlikt lietas izskatīšanu.

Tiesas sēdē VID pilnvarotais pārstāvis paskaidroja, ka lietu var skatīt bez pieteicējas pārstāvja klātbūtnes. VID pilnvarotais pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, nekonstatē Administratīvā procesa likums 268. un 269.pantā paredzētos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, tādējādi atbilstoši Administratīvā procesa likums 214.panta pirmajai daļai, atzīst, ka lietu var skatīt bez pieteicējas pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties VID pilnvarotā pārstāvja tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un izvērtējot tos kopsakarā ar lietas apstākļiem un lietā esošajiem pierādījumiem, secina, ka pieteikums ir noraidāms turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[6] Tiesa konstatē turpmāk norādītos lietas apstākļus.

[6.1] VID 2010.gada 6.jūlija vēstule Nr.23.20.3/34835 „Par datu atbilstības pārbaudi", kurā pieteicēja informēta par konstatētajām neatbilstībām starp pieteicēja PVN deklarācijās norādīto informāciju un VID rīcībā esošo informāciju (lietas 10.lapa);

[6.2] sākotnējais lēmums, ar kuru konstatēts, ka no PVN deklarāciju pielikumu „Pārskats par priekšnodokļa summām, kas iekļautas PVN deklarācijā" daļas „priekšnodoklis par iekšzemē iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem" par 2009.gada jūniju-decembri un 2010.gada janvāri un februāri, ir izslēdzami darījumi ar SIA *„/Nosaukums/"* un pieteicējai papildu nomaksai budžetā aprēķināts PVN 30583,56 lati un nokavējuma nauda 5278,02 lati (lietas 12.-16.lapa);

[6.3] pieteicējas apstrīdēšanas iesniegums, kurā pieteicēja paskaidro, ka visi darījumi ar SIA *„/Nosaukums/"* ir faktiski notikuši (lietas 17.-19.lapa);

[6.4] Lēmums, ar kuru atstāts spēkā sākotnējais lēmums (lietas 20.-23.lapa).

[7] Lēmumā VID konstatējis, ka SIA *„/Nosaukums/"* amatpersona *R.M.* (pilnvaru termiņš no 2009.gada 23.janvāra) par uzņēmuma amatpersonu kļuvis pēc trešās personas lūguma, saimniecisko darbību nav veicis un nav pilnvarojis nevienu personu savā vārdā to veikt, kā arī nav informēts par uzņēmuma atrašanās vietu, saimniecisko darbību, grāmatvedības uzskaites veikšanu un noliedz darījumus ar pieteicēju.

VID 2010.gada 13.augustā saņemts pieteicējas /amats/ *K.Ņ.* paskaidrojums, kuram pievienots SIA *„/Nosaukums/"* amatpersonas *R.M.* paskaidrojums (paraksts notariāli apliecināts) un 2009.gada 24.janvāra pilnvara Nr.1-2009/J, kurā *R.M.* pilnvaro *A.G.* veikt uzņēmuma komercdarbību.

Paskaidrojumā *R.M.* norāda, ka ir SIA *„/Nosaukums/"* amatpersona, visus uzņēmuma juridiskos, saimnieciskos un finanšu dokumentus parakstījis personīgi, iedziļinoties to būtībā. Savukārt VID paskaidrojumi ir sniegti nomierinošu līdzekļu ietekmē, lai VID Finanšu policijas pārvalde *R.M.* nepiemērotu drošības līdzekli.

VID rīcībā esošā informācija par SIA *„/Nosaukums/"* liecina, ka iesniegtajos pārskatos „Ziņojums par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī" (turpmāk - Ziņojumi) par 2009.gada jūniju - decembri, 2010.gada janvāri, februāri deklarēti trīs darba ņēmēji - *R.M.* ar algu 180 lati, otrs darba ņēmējs ar algu no 30 latiem līdz 33 latiem un trešais darba ņēmējs ar algu no 120 latiem līdz 132 latiem (Latvijas Būvnieku asociācijas noteiktā nozares vidējā darba alga 2009.gadā bija 568 lati); uzņēmums VID nav iesniedzis uzņēmuma gada pārskatu par 2009.gadu; uzņēmums 2010.gada 6.augustā izslēgts no VID ar PVN apliekamo personu reģistra par PVN deklarāciju neiesniegšanu; uz uzņēmuma juridisko adresi 2010.gada 7.jūlijā un 8.septembrī VID nosūtītā korespondence tika atsūtīta atpakaļ; uzņēmums 2009.gada augustā-decembrī un 2010.gada janvārī, februārī deklarējis darījumus ar nodokļu maksātājiem, kuri pēc šiem deklarētajiem darījumiem izslēgti no VID ar PVN apliekamo personu reģistra.

Ņemot vērā minēto, VID secināja, ka pieteicējas darījumi ar SIA *„/Nosaukums/”* faktiski nav notikuši un ierobežoja pieteicējas tiesības veikt priekšnodokļa atskaitījumus 2009.gada jūnijā-decembrī un 2010.gada janvārī, februārī 30 583,56 latu apmērā.

Tādējādi VID saskaņā ar likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu” 10.panta pirmās daļas 3., 4.punktu un otrās daļas 1.punktu, likuma „Par nodokļiem un nodevām” 18.panta pirmās daļas 2.punktu, 23.panta piekto prim daļu, 29.panta otro daļu, likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 8.pantu, 10.panta pirmās daļas 1.punktu, likuma „Par grāmatvedību” 2. un 7.pantu papildu nomaksai budžetā noteica PVN 30583,56 latus un nokavējuma naudu 5278,02 latu apmērā.

[8] No minētā secināms, ka VID ieskatā, pieteicējai nebija tiesības atskaitīt priekšnodokli par darījumiem ar SIA *„/Nosaukums/”*, jo nav konstatējams, ka tie ir faktiski notikuši. Savukārt pieteicēja nepiekrīt šādam viedoklim, jo norāda, ka darījumi faktiski ir notikuši.

Tādējādi lietā ir strīds par to, vai pieteicējas deklarētie darījumi ar SIA *„/Nosaukums/”* ir faktiski notikuši un līdz ar to vai pieteicējai bija tiesības par tiem atskaitīt priekšnodokli.

[9] Likuma „Par grāmatvedību” 2.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka uzņēmuma grāmatvedībai ir uzskatāmi jāatspoguļo visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi un īpašuma stāvoklis. Grāmatvedība ir jākārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli un tā saimnieciskajiem darījumiem noteiktā laika posmā, kā arī lai varētu konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisi. Grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai.

Atbilstoši minētā likuma 7.panta pirmai daļai grāmatvedības reģistros nedrīkst izdarīt ierakstus, kuri nav pamatoti ar attaisnojuma dokumentu. Attaisnojuma dokumentā jābūt noteiktiem rekvizītiem: uzņēmuma nosaukums, reģistrācijas numurs, dokumenta nosaukums, numurs un datums, saimnieciskā darījuma apraksts un pamatojums, saimnieciskā darījuma mērītāji, atbildīgo personu paraksti.

No minētajām tiesību normām secināms, ka uzņēmuma grāmatvedība ir jākārto tā, lai no tās varētu gūt skaidru priekšstatu par konkrētā uzņēmuma darījumiem, to norisi, tostarp, grāmatvedībā ir jāatrodas dokumentiem, kas satur nepieciešamo informāciju par darījumiem. Tāpēc dokumentus, kuros norādīta nepatiesa informācija, nevar atzīt par ticamu darījumu esamību apliecinošu dokumentu, neskatoties uz to, kura persona ir vainojama nepatiesas informācijas uzrādīšanā.

[10] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 1.panta 9.punkta a) apakšpunktā noteikts, ka priekšnodoklis ir PVN summa, kas norādīta apliekamajai personai izrakstītajā PVN rēķinā par iegādātajām precēm vai saņemtajiem pakalpojumiem tās saimnieciskās darbības nodrošināšanai.

Saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 10.panta pirmās daļas 1.punktu tikai VID reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai.

Tiesu judikatūrā ir nostiprinājusies atziņa, ka atbilstoši likuma ,,Par pievienotās vērtības nodokli” 10.panta pirmās daļas 1.punktam, preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas gadījumā personai ir tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu vienīgi tad, ja ir ievēroti šādi priekšnoteikumi:

1) persona ir reģistrēta VID kā ar PVN apliekamā persona;

2) tā samaksājusi nodokļa rēķinu par pakalpojumu vai saņēmusi preci un atbilstošu nodokļa rēķinu;

3) prece vai pakalpojums saņemts no citas ar PVN apliekamās personas, kas atbilstošā kārtībā reģistrēta VID;

4) saņemtā prece vai pakalpojums tiek izmantots savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai, tas ir, tiek radīta jauna ar PVN apliekamā prece vai pakalpojums.

Turklāt, lai šīs tiesības izmantotu, obligāti jāpastāv visiem iepriekš minētajiem priekšnoteikumiem. Ja kaut viens no priekšnoteikumiem iztrūkst, personai nav tiesību atskaitīt

priekšnodokli (*sk., piem., Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 17.janvāra sprieduma SKA-14 12.punktu, 2007.gada 26.aprīļa sprieduma SKA-154/2007 9.punktu, 2007.gada 25.jūnija sprieduma SKA-296/2007 12.punktu*).

Tādējādi, lai vatētu izmantot tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, nodokļu rēķiniem ir jāatbilst faktiski notikušiem darījumiem. Proti, gan grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem ir jāatbilst tiesību normās noteiktajām prasībām, gan pašiem darījumiem ir jābūt faktiski notikušiem.

[11] Pārbaudot, vai ir konstatējama pieteicējas deklarēto darījumu ar SIA *„/Nosaukums/"* faktiskā norise, tiesa konstatē turpmāk minēto.

[11.1] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja 2009.gada jūnija – decembra, 2010.gada janvāra un februāra PVN deklarācijās un to pielikumos kā priekšnodokli atskaitījusi 30 583,56 latus par darījumiem ar SIA *„/Nosaukums/"* 2009.gada 30.jūnijā par summu 17200 lati un PVN 3612 lati, 2009.gada 31.jūlijā par summu 16600 lati un PVN 3486 lati, 2009.gada 27.augustā par summu 16365 lati un PVN 3436 lati, 2009.gada 21.septembrī par summu 12000 lati un PVN 2520 lati, 2009.gada 28.oktobrī par summu 12400 lati un PVN 2604 lati, 2009.gada 6.novembrī par summu 14500 lati un PVN 3045 lati, 2009.gada 30.decembrī par summu 17400 lati un PVN 3654 lati, 2010.gada 26.janvārī par summu 23301 lati un PVN 4893,21 lati un 2010.gada 15.februārī par summu 15870 lati un PVN 3332,70 lati.

[11.2] VID Finanšu policijas pārvaldes 2010.gada 4.oktobra vēstulē (lietas 66.-67.lapa) norādīts, ka *R.M.* kriminālprocesa Nr.15830102910 ietvaros 2010.gada 27.aprīlī, 5.maijā un 11.maijā sniedza liecības VID Finanšu policijas pārvaldē, kurās liecināja, ka SIA *„/Nosaukums/"* saimniecisko darbību nav veicis, un naudas līdzekļu pārskaitījumus uzņēmumu kontos nav veicis. *R.M.* tika iepazīstināts ar izdrukām no VID datu noliktavas - SIA *„/Nosaukums/"* iesniegtās deklarācijas „Priekšnodokļa summas no PVN deklarāciju pielikumiem" par laika periodu no 2009.gada janvāra līdz 2010.gada decembrim, un „Citu NM PVN deklarāciju priekšnodokļa pielikumos iekļautie darījumi, kur NM ir darījuma partneris" par laika periodu no 2009.gada janvāra līdz 2010.gada decembrim. *R.M.* ar parakstu apliecināja, ka šos darījumus nav veicis un lūdza tos uzskatīt par spēkā neesošiem (lietas 83.-84lapa).

R.M. pirms liecību sniegšanas ir bijis brīdināts par krimināltatbildību par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu un par to parakstījies liecinieka nopratināšanas protokolā. Kā izriet no VID Finanšu policijas pārvaldes 2010.gada 4.oktobra vēstules Nr.14.1.1-18/4300, visas sniegtās liecības ir savstarpēji saskanīgas.

Proti, no *R.M.* sniegtajām liecībām izriet, ka par SIA *„/Nosaukums/"* amatpersonu kļuvis pēc trešās personas lūguma, saimniecisko darbību nav veicis un nav pilnvarojis nevienu personu sava vārdā to veikt, kā arī nav informēts par uzņēmuma atrašanās vietu, saimniecisko darbību, grāmatvedības uzskaites veikšanu un noliedz darījumus ar pieteicēju.

No minētā tiesa secina, ka lai arī lietā ir iesniegts tikai 2010.gada 27.aprīļa *R.M.* liecinieka nopratināšanas protokols, tomēr, tiesai nav pamata apšaubīt VID Finanšu pārvaldes vēstulē minētās informācijas ticamību, kā arī pieteicēja uz šādiem apstākļiem nav norādījusi.

Tādējādi secināms, ka *R.M.* sākotnēji ir pilnībā noliedzis jebkādu saimniecisko darbību SIA *„/Nosaukums/"*, tostarp arī darījumus ar pieteicēju.

[11.3] VID arī konstatējis, ka 2009.gada jūnijā – decembrī un 2010.gada janvārī un februārī SIA *„/Nosaukums/"* bija deklarēti tikai trīs darba ņēmēji – *R.M.* ar 180 latu algu, otrs darba ņēmējs ar 30 līdz 33 latu algu un trešais darba ņēmējs ar 120 līdz 132 latu algu; SIA *„/Nosaukums/"* VID nav iesniedzis uzņēmuma gada pārskatu par 2009.gadu; 2010.gada 6.augustā SIA *„/Nosaukums/"* izslēgts no VID ar PVN apliekamo personu reģistra par PVN deklarāciju neiesniegšanu; uzņēmums 2009.gada augustā-decembrī un 2010.gada janvārī un februārī deklarējis darījumus ar nodokļu maksātājiem, kuri pēc tam izslēgti no VID ar PVN apliekamo personu reģistra (lietas 102.-105.lapa).

No minētās informācijas secināms, ka SIA *„/Nosaukums/"* attiecīgajā laika periodā saimniecisko darbību praktiski nav veicis, bet uzņēmuma rekvizīti izmantoti faktiski nenotikušu darījumu noformēšanai.

[11.4] No pieteicējas iesniegtā 2010.gada 11.augusta *R.M.* paskaidrojuma (paraksts notariāli apliecināts) izriet, ka *R.M.* ir SIA *„/Nosaukums/"* amatpersona, visus uzņēmuma

juridiskos, saimnieciskos un finanšu dokumentus parakstījis personīgi iedziļinoties to būtībā. Savukārt VID paskaidrojumus sniedzis nomierinošu līdzekļu ietekmē, lai *R.M.* nepiemērotu drošības līdzekli.

Savukārt no VID Finanšu policijas pārvaldes 2010.gada 4.oktobra vēstules (lietas 66.-67.lapa) izriet, ka pieteicējas valdes loceklis *R.M.* 2010.gada 14.septembrī VID Finanšu policijas pārvaldē sniedza liecības par pieteicējas darījumiem ar SIA *„/Nosaukums/"* un liecināja, ka *R.M.* pēdējo reizi redzējis 2010.gada sākumā – janvārī vai februārī, bet telefoniski ar *R.M.* nekad nav sazinājies.

Saskaņā ar Administratīva procesa likuma 235.panta otro daļu pret rakstveida pierādījuma patiesīgumu nevar iebilst persona, kura pati to parakstījusi. Šī persona vai apstrīdēt šādu pierādījumu, ja paraksts dots vardarbības, draudu vai viltus ietekmē.

No Notariāta likuma 116.panta izriet, ja notārs apliecina tikai paraksta īstumu uz kāda dokumenta, tad tiek pārbaudīta vienīgi parakstītāja identitāte un tiek norādīts, ka paraksts izdarīts notāram klātesot. Notārs neatbild par dokumenta saturu.

Turklāt kā atzīts tiesu judikatūrā, personu paskaidrojumi, ko iestāde (VID) ieguvusi faktu konstatēšanas procesā, ir atzīstami par tiesiski iegūtiem rakstveida pierādījumiem (*sk. piemēram, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 29.oktobra sprieduma SKA-402/2007 10.-11.punktus*).

Savukārt *R.M.* rakstveida paskaidrojums, ko iesniedza pieteicēja, nav Administratīva procesa likuma 59.panta izpratnē iestādes iegūts rakstveida pierādījums, bet gan vienas privātpersonas sniegts rakstveida paskaidrojums citai privātpersonai, kas vēlāk iesniegts iestādei.

Tiesas ieskatā, šāda privātpersonas rakstiska liecība, ko nav ieguvusi kompetenta iestāde, nav pieskaitāma Administratīva procesa likumā noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem, jo likumā noteiktais pierādīšanas līdzekļu uzskaitījums nav paplašināms. Minētais personas paziņojums neatbilst iestādes iegūta rakstveida pierādījuma prasībām, kā arī tas nav uzskatāms par likumā noteiktā kārtībā iegūtu liecinieka liecību.

Ņemot vērā, ka no lietas materiāliem nav konstatējams, ka *R.M.* liecību VID Finanšu policijas pārvaldē būtu sniedzis vardarbības, viltus vai draudu ietekmē, kā arī pats *R.M.* savā 2010.gada 11.augusta paskaidrojumā uz to nav norādījis, savukārt no *K.Ņ.* liecībām izriet, ka viņš ar *R.M.* nav sazinājies kopš 2010.gada janvāra vai februāra, tiesa atzīst, ka minētais *R.M.* paskaidrojums ir vērtējams kritiski, turklāt tajā norādītos faktus neapstiprina citi lietas materiāli, tostarp arī VID iegūtā informācija par SIA *„/Nosaukums/"*.

[11.5] Izvērtējot lietas materiālus to kopsakarā, tiesa atzīst, ka VID bija pietiekams pamats apšaubīt pieteicējas darījumus ar SIA *„/Nosaukums/"*, jo no *R.M.* sākotnējām liecībām izriet, ka *R.M.* nav nevienu pilnvarojis savā vārda veikt saimniecisko darbību, kā arī neko nezina par darījumiem ar pieteicēju. Tiesa atzīst par pamatotu VID secinājumu, ka pieteicējas darījumi ar SIA *„/Nosaukums/"* nevarēja notikt, jo SIA *„/Nosaukums/"* faktiski neveica saimniecisko darbību.

Turklāt lietā nav pierādījumu, ka *R.M.* savu paskaidrojumu VID Finanšu policijas pārvaldē sniedzis nomierinošu līdzekļu ietekmē, kas varēja liegt uztvert realitāti, turklāt *R.M.* atzinis, ka ar *R.M.* nav sazinājies kopš 2010.gada janvāra vai februāra.

Tiesas ieskatā VID sākotnēji iegūtie pierādījumi bija pietiekams pamats VID neatzīt pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodokli par tās grāmatvedībā noformētajiem darījumiem ar SIA *„/Nosaukums/"*.

[12] Ņemot vērā iepriekš [11] minēto, tiesa lielāku ticamību piešķir VID savāktajiem un vērtētajiem pierādījumiem. Turklāt priekšnodokļa atskaitīšanas tiesība ir nodokļu maksātāja priekšrocības tiesība, tādējādi pieteicējai ir pienākums iesniegt pierādījumus savu argumentu pamatošanas. Taču VID savāktos pierādījumus, kas apliecina, ka strīdus darījumi ar SIA *„/Nosaukums/"* nav notikuši, pieteicēja nav atspēkojusi tādā pakāpē, lai šaubas par darījumu faktisko esamību būtu novērstas. Tādējādi, ņemot vērā, ka pieteicēja ne VID, ne arī tiesai nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu darījumu ar SIA *„/Nosaukums/"* faktisko esamību, pieteicējas deklarētie darījumi ar SIA *„/Nosaukums/"* ir izslēdzami no atskaitāmā priekšnodokļa summas un attiecīgi jāpalielina budžetā iemaksājamā nodokļa summa.

Tiesa atzīst, ka VID pamatoti uzskatījis, ka nav izpildījies viens no likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem, proti, darījums nav noticis ar konkrēto rēķinos norādīto ar PVN apliekamo personu, un līdz ar to pieteicēja nepamatoti ir izmantojusi tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu. Tādējādi VID pamatoti ir noteicis papildu nomaksai budžetā PVN 30583,56 latus.

[13] Attiecībā uz nokavējuma naudu likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 22.punkts noteic, ka nokavējuma nauda ir procentu maksājums par nodokļu samaksas termiņa nokavējumu.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta piektā prim daļa nosaka, ja nodokļu maksātājs noteiktā termiņā nav novērsis paziņojumā norādītās neatbilstības, nodokļu administrācija pieņem lēmumu par datu atbilstības pārbaudes rezultātiem, kurā veic budžetā maksājamo vai atmaksājamo summu pārrēķinu, nosaka par labu budžetam piedzenamo nodokļa summu (starpību starp maksātāja deklarēto un datu atbilstības izvērtēšanas rezultātā precizēto nodokļu summu) un aprēķina nokavējuma naudu šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktajā apmērā par periodu no deklarētās nodokļa summas maksāšanas termiņa līdz šā lēmuma pieņemšanas dienai.

Savukārt likuma 29.panta otrā daļa noteic, ka par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

No iepriekš minētajām tiesību normām secināms, ka nokavējuma naudas noteikšanas pamatmērķis ir nodrošināt to, lai valsts budžets neciestu zaudējumus tāpēc, ka nodokļi netiek nomaksāti termiņā. Tāpēc nokavējuma nauda tiek aprēķināta procentos no nodokļu pamatparāda un turpina pieaugt ar katru nokavēto dienu.

Ievērojot minētajās tiesību normās noteikto, tiesa atzīst, ka pieteicējai par deklarētajiem darījumiem attiecīgi no 2009.gada jūlija līdz 2010.gada februārim pamatoti aprēķināta nokavējuma nauda 5278,02 latu apmērā par periodu līdz 2010.gada 1.novembrim.

[14] Apkopojot iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka Lēmums atbilst materiālo un procesuālo tiesību normām un Lēmumā norādītais pamatojums attaisno pieteicējai uzlikto pienākumu samaksāt valsts budžetā PVN 30583,56 latu apmērā un nokavējuma naudu 5278,02 latu apmērā, tādējādi pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Apsardze Rīga" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 14.janvāra lēmuma Nr.22.4.6/2677 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2012.gada 17.februārī.